

Sygn. akt I CSK 670/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa Spółdzielni [...] w W.
przeciwko [...] Spółdzielni Mieszkaniowej "[X.]" w W. i Miastu W.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 19 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być, zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka Spółdzielnia [...] w W. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 lutego 2015 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości oraz aby skarga powódki była oczywiście uzasadniona. Ustalenie pojęć użytych w art. 208 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jedn. tekst Dz.U. z 2015, poz. 782), których oczekuje skarżąca nie jest możliwe w sposób abstrakcyjny w oderwaniu od konkretnego stanu faktycznego. Przedstawiając sposób rozumienia tego przepisu, skarżąca w istocie polemizuje z ustaleniami, jakie zawarte są w zaskarżonym wyroku. Jeżeli przepisy, zdaniem skarżącej, budzą tak istotne wątpliwości, że potrzebna jest ich wykładnia przez Sąd Najwyższy, to nie można jednocześnie twierdzić, że zaskarżony wyrok narusza prawo w taki sposób, iż każdy prawnik stwierdzi to bez potrzeby prowadzenia pogłębionej analizy jurydycznej. Takie stwierdzenia wzajemnie się wykluczają. Z tych względów skarga kasacyjna nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. Wskazać należy,

że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw
aj